

U OVOM BROJU:**JESTE LI SPREMNI ZA
DOLAZAK GOSPODNJI?***S. F. Moore***DUHOVNO PREŽIVETI***Ray C. Stedman***NIJE TO TAKO NEJASNO***Aleksandar Birviš***KAKO UČITI
NAPAMET STIHOVE?***Matej Dž. Slik***MOĆNI TRENUTCI***Lionel Fletcher***misaone refleksije****Smešna strana...****SIONSKA TRUBA**

Uredništvo: Jan Vareca, Marina Bako, Branko Milijašević, Vlatko i Jelena Dir, Ante Miliša. **Saradnici:** Janko Bako, Marika Eterović, Mansel i Jelica Makaji.

www.siont.net

Jedna od najpoznatijih slika na svetu velikog Mikelandela, je ona koja se nalazi na svodu Sistinske kapele. To je ona slika iz serije "Stvaranja" na kojoj je Bog predstavljen kako poseže ka čoveku Adamu. Ako se u ovu sliku pažljivo zagledamo onda ćemo svakako primetiti da je Bog taj koji je na slici aktivan. On je taj koji nastoji doći do čoveka i dodirnuti ga. Bog je predstavljen kako želi ovo da učini sa svom smernošću, skoro kao sa naporom On doseže do čoveka. S druge strane, čovek je predstavljen kao da je nezainteresovan za celo ovo dešavanje, on opušteno leži, jedva da i podiže pogled u Božjem pravcu, bez ikakve reakcije na licu. No, ima se ipak nekakav utisak kao da je svestan cele te situacije i ulaže neprimetan napor da bi Bogu "olakšao" posao - kao da malo podiže prste ruke prema Bogu.

Zašto je čovek tako pasivan i nezainteresovan za Božji dodir života? Zašto ga ne uzbuđuje Božji plan koji Njegov Stvoritelj ima sa njim?

Dragi naši čitaoci.

Moglo bi se reći da čovek sa Mikelandelove slike kao da dočarava stanje današnje crkve, crkve koja nije mnogo zainteresovana za Božje nakane, crkve koja je kratkovida, koja samozadovoljna, crkve koja nije voljna da se cela preda Bogu, već samo da mu pruži koji prst. Isusove reči iz Otkrivenja: "nisi ni studen ni vruć" (Otk. 3:14-22), kako samo tačno mogu opisati celu ovu Mikelandelovu scenu?

Da li razumemo Božja obećanja, želje i nakane koje On ima sa nama? Božja krajnja namera je da On lično živi među svojim stvorenjima (Otk. 21:3-4)! Zar ovo ne bi trebalo da nas pokrene iz verske apatije i pasivnosti ka našem Bogu, ne samo da ispružimo ruku prema Njemu već i da ustanemo i ako treba da se istegnemo na prste ne bismo li svoga Boga uhvatili za ruku i dosegli Njegove blagoslove večnosti koje je On pripremio za nas?

"Olakšajmo Bogu posao" koji On ima na umu da izvrši sa nama, okrenimo se ka Njemu i pružimo mu ruku, neka nas dohvati, budimo mu dohvatljivi...

Vaša, SIONSKA TRUBA.

JESTE LI SPREMNI ZA DOLAZAK GOSPODNJI?

S. F. Moore

Gospod Isus dolazi uskoro! On ovoga puta dolazi kao Zaručnik koji dolazi po svoju zaručnicu. On ostavlja svoje dvore i dolazi po zaručnicu, jer je željan njene lepote i blizine. Lepota Hristove zaručnice prikazana je u svadbenom Psalmu 45:11 sa rečima: "caru će omileti lepota tvoja". Slava Gospodnja mnogo se puta spominje u Svetom pismu. Jedan prevod reč "slavu" prevodi kao "lepotu", što znači, lepotu Gospodnju. Zbog toga obožavamo Gospoda u lepoti Njegove svetosti. Isto tako, zaručnica po koju dolazi iz neba prikazana je kao ukrašena u lepoti svetosti. Njena je odeća zlatom izvezena (Ps. 45:13).

Hrist uzima i dovodi sebi zaručnicu koja je jednako lepa i izvana i iznutra. Pavle otkrivenjem vidi da će Hrist sebi predstaviti zaručnicu "koja nema mrlje, ni bore..." (Ef. 6:27). Jovan je unapred video zaručnicu u nebu. Ono što je video, te naglasio, bilo je da se ona pripremila.

NAŠA JE ODGOVORNOST DA BUDEMO SPREMNI!

O Crkvi prvorodenih govori se kao o devojci devici, što znači, o ljudima odvojenim od sveta za Boga. Tako, Pavle piše hrišćanima šta je njemu bila služba među njima: "Jer revnujem za vas Božijom revnošću, jer sam vas zaručio s jednim čovekom - da vas kao čistu devojkicu izvedem pred Hrista." (2. Kor. 11:2 EČ).

Da vas zapitam Hrišćani, jeste li lepi iznutra? Je li vaša duhovna haljina bez ljage i bora?

Bog mrzi odeću umrljanu telom (ploti). I želi da je i mi mrzimo. Enoh je slika čoveka koji je bio svetac. On je imao svedočanstvo da je ugodio Bogu (1. Moj. 5:24). Hrišćanine, je li tvoj život čist? Je li tvoje hodaње s Gospodom tako krasno da će poželeti tvoju lepotu da ima kraj sebe?

Ako vi ili ja imamo u sebi samo jednu stvar koja je u suprotnosti sa Njegovom Rečju, ne možemo mu ugoditi. Našu ljubav prema Njemu on meri merom naše poslušnosti prema Njegovoj Reči (Jn. 14:15).

NJEGOVA REČ JE UPUTSTVO ZA NAŠ ŽIVOT!

U ovom vremenu, u iščekivanju Njegovog pojavljivanja, najvažnija stvar kojom se trebamo pozabaviti jeste da se što bolje pripremimo. Mnogi kao gotovu činjenicu prihvataju da su spremni. Prema meri vlastitih Hristovih reči učenicima, spremnost za preobraženje nije, kao što mnogi pogrešno pretpostavljaju, time što su bili davno spaseni ili ispunjeni Svetim Duhom. Treba da uđemo u Reč Božju i videti kakve uslove On traži za preobraženje i uznesenje sa Njime.

U svojoj propovedi (Mt. 24 i Mt. 25) Isus predskazuje strašne nevolje koje dolaze na ceo svet. Ukazanim upozorenjima i izričitim zapovestima On opominje svoje učenike kako mogu da izbegnu dolazeći sud. Nije bez značaja da Njegove reči opreza i opomene nisu izrečene Crkvi kao Telu, već pre pojedincima. "Ali se čuvajte da kako vaša srca ne otežaju žderanjem i pijanstvom i brigama ovog sveta" (Lk. 21:34).

U izvornom grčkom reči "se" i "vaša" sa specifičnim su naglaskom. "Nego bdite i molite se Bogu u svako doba, da budete kadri da izbegnete sve ovo što će se zbiti..." (Lk. 21:36). "blago onome koji je budan i koji čuva haljine svoje" (Otk. 16:15). U ovoj važnoj opomeni da budu budni i oprezni, Isus svoje učenike nije ohrabrivao da se uzdaju u svoje iskustvo novorođenja. Niti ih je ohrabrivao da počivaju na bilo kojem prošlom blagoslovu, a niti im je rekao da se mogu osloniti na ispunjenje Duhom. Gospodnji naglasak bio je na **bdite** i **molite**. Bekstvo će, prema Hristovim vlastitim rečima, biti moguće pod uslovom da se mi lično trudimo, da budemo spremni.

Ono što je Hrist rekao važi za sve nas. Njegova zapovest je: "Bdite!" Bdeti u izvornom znači "**biti budan**", "**biti probuđen**", "**biti u pokretu**". U vreme Njegova dolaska, on nam pokazuje kroz upozorenja da je jedini put bega od nevolja koje dolaze na čitavu zemlju "bdeti i moliti svaki čas" (Mt. 24:42; Mt. 25:13; Mk. 13:35; Lk. 21,34-36; 1. Sol. 5:6; 1. Pet. 4:7; Otk. 3:2; Otk. 3:16-15). I ponovo Gospod kaže: "borite se da uđete na uska vrata jer će mnogi, kažem vam, nastojati da uđu, ali neće moći." (Lk. 13:24). Grčki prevod "boriti se" znači "smrtno se boriti", smrtno se boriti da bi se ušlo. Pavle, nastojeći zadobiti Hrista kao Zaručnika, kaže: "...trčim prema cilju" (Fil. 3:14).

"JEDAN (ĆE SE) UZETI, A DRUGI OSTAVITI!"

Kako li će biti veliko razočaranje bezbrižnih, mlakih i nespretnih u trenutku bežanja! Danas, pre negoli bude kasno, vreme je za sve nas da se probudimo iz dremeža, da se pokrenemo, da bdimo i molimo se, jer su znaci Hristovog skorog dolaska svugde oko nas. Kukolj je sazio, a takođe i pšenica. Žetva je blizu.

Gospod kori svetovne hrišćane Laodicije govoreći: "Znam tvoja dela, da nisi ni hladan ni vruć. Kamo sreće da si hladan ili vruć. Ovako, zato što si mlak i nisi ni vruć ni hladan, izbljuvaću te iz svojih usta." (Otk. 3:15-16 EČ)

Hrišćanine, da li je tvoj rad za Gospoda, tvoja molitva, čitanje Biblije, svedočanstvo tvog života u crkvi i javno, hladno, vruće ili mlako? Postavi sam sebi ovakvo pitanje: "Jesam li ja u Božjim očima mudra devica? Ona koja doteruje svoj život Rečju Božjom ili sam luda? Očekujem li Njegov dolazak, ali se ne pripremam za Njega?"

Suprotno današnjim hrišćanima koji vole lagodan i udoban život, kako je bilo drugačije Pavlovo trčanje prema cilju! U očajnom nastojanju da zadobije Hrista kao Zaručnika on je hitao, nastojao i borio se. Lišio se svakog tereta; podnosio je svaki gubitak da bi mogao u gorljivosti svog nastojanja doseći prvo uskrsnuće od mrtvih (Fil. 3,11).

STRAŽARI KOJI ČEKAJU NJEGOV DOLAZAK

"Neka vaša bedra budu opasana i svetiljke vaše neka gore; a vi budite kao ljudi koji čekaju svoga gospodara, kada se vrati sa svadbe, da mu otvore odmah kad dođe i zakuca." (Lk. 12,35-36 EČ).

Danas visoki zid svetovnosti deli većinu hrišćana od Hrista, a on sprečava i budnost i molitvu. Crkve su pune ljudi koji žive predajući se lijenosti, bezbrižnosti i sebičnosti; upali su duboko u stvari ovoga sveta, jer nisu bili budni. Crkve su pune ljudi koji se bezbrižno odnose prema strogim zahtjevima koje je Gospod nametnuo svima koji žele biti dostojni i uteći od onoga što dolazi na celi ovaj svet, te stati pred Sina Čovečjeg, kao dostojni.

"Dragi moji, sad smo deca Božija i još se ne

pokaza šta ćemo biti. Znamo da ćemo - kad se on pokaže - biti njemu slični, jer ćemo ga gledati onakvog kakav je. I svako, ko ima ovu nadu u njega, sebe posvećuje - kao što je i on svet." (1. Jn. 3,2-3).

"Čist, nesebičan, posvećen, nesvetovan, aktivan hrišćanski život", tvrdio je Torej (Torrey), "veliki je biblijski dokaz predstojećeg povratka našega Gospoda." Prema apostolu Jovanu, svaki onaj koji ima nadu u Hristov povratak čisti se. Ljubljeni, pitanje velikog trenutka nije je li Crkva spremna, nego jesi li TI spreman!

Laodicejska crkva simbolizuje konačno stanje otpale crkve, crkve poslednjih vremena. Toj mlakoj crkvi Gospod daje sledeću opomenu i zapovest: "Ja karam i kažnjavam sve koje volim; budi, dakle, revnistan i pokaj se. Vidi, stojim na vratima i kucam; ako ko čuje moj glas i otvori vrata, ući ću k njemu i ješću s njim - i on sa mnom." (Otk. 3,19-20 EČ).

Gospod govori da je On sa vanjske strane laodicejske mlake crkve i pokušava ući. On sam, njena Glava, njen Ženik je isključen iz crkve, On se objavljuje pojedincima i za njih se zauzima. Njegov je ukor upućen pojedincima, čija dela Bog ne može prihvatiti, ali koji imaju još "otvorene uši" za Njegovu Reč.

Njegova je nagrada za one koji pobede mlakost je zagarantovana (Otk. 3:21-22). On je spreman zauzeti svoje mesto na prestolju, a svima onima koji su celim putem išli sa Njime prema Njegovim merilima savršenosti, neprestano bdili u molitvi, njima Hrist daje ovo slavno obećanje: "Onome koji pobeđuje daću da sedne sa mnom na moj presto, kao što i ja pobedih i sedoh sa svojim Ocem na njegov presto."

Prva tri poglavlja Otkrivenja daju duhovnu istoriju Crkve od vremena Hristova uzašašća do trenutka Njegovog ponovnog dolaska. U konačnoj analizi rada svake crkve kroz crkvenu istoriju, Gospod pomno iznosi svoja upozorenja pojedinim članovima tih crkava: "Ko ima uho neka čuje šta Duh govori crkvama!" Poruka Duha Svetog i to sedam puta dana pojedincima, sa visokim naglaskom na blagoslovima koje će naslediti oni koji pobede.

U Otkrivenju reč prevedena sa "pobednik" u grčkom izvorniku znači: "onaj koji je osvojio". Zbog toga, u konačnoj oceni Crkve Gospod deli njeno članstvo na one koji su uspeli osvojiti i

one koji nisu uspjeli. Njegove su nagrade za one koji pobjede, a ukor za one koji nisu uspjeli.

Ljubljeni, na kraju izmaka vremena ne dopustite da išta stane između vas i vašega Gospoda, između vas i ijednoga živog bića. U trenutku njegova dolaska niko od nas, osim po njegovoj beskrajnoj milosti, neće više moći opstati pred njim osim kao pobjednik.

On dolazi kao Zaručnik. Dolazi po svoju spremnu zaručnicu.

Ljubljeni, jeste li duhovno tako lepi da će On poželjeti vratiti se s vama do svoga prestolja, do svoga Oca i svojih anđela? Čekate li ga?

"Vidi, idem kao lopov; blago onome koji bdi i čuva svoje haljine..." (Otk. 16:15). ◀

DUHOVNO PREŽIVETI

Ray C. Stedman

Živim u Rogue Riveru u jugozapadnom Oregonu. Dok reka protiče pokraj mojih vrata ona za sobom ostavlja tihi, razdragano žuboreći tok, 16 km dalje ona se pretvara u besnu bujicu, prolazi kroz stenovite zidove kanjona Paklena vrata (Hellgate) neverovatnom snagom i stvara utisak prekrivenosti belinom. Raznorazni asortimani splavara i kajakara, kojima je njen tok primamljiv izazov, imaju samo jednu misao u glavi dok se spuštaju po njemu - kako preživeti! Samo nekoliko srčanih, iskusnih duša usude se na ovaj put ići sami, ali se većina oslanja na iskusne rečne vodiče koji su temeljno upoznati s opasnostima, umeju predložiti tehnike preživljavanja, i u stanju su izgraditi bezuslovnu veru u svoje znanje i vođstvo.

Do sada ste bez sumnje otkrili da je život vrlo sličan - nalik takvoj snažnoj i prevrtljivoj reci. Ko nije s vremena na vreme osećao da je nošen blizu nepoznatih opasnosti koje su izvan naše kontrole? Ko nije s olakšanjem odahnuo tokom mirnih vremena, da bi zatim iznenadna tragična okolnost dovela našu veru do tačke slamanja? Svi smo se mi susreli (i možda podlegli) zavodljivom i snažnom iskušenju da učinimo nešto loše, a ono nas zatim kad sve prođe,

ostavlja slomljene i razočarane. Ili smo mislili da smo u redu a onda otkrili da smo pogrešno procenili svoje stanje i prekasno se probudili da bismo se mogli oporaviti.

Sve ove opasnosti pa čak i više, opisane su za nas u sedam pisama crkvama u Aziji, koja nalazimo u Otkrivenju, u 2. i 3. poglavlju. Ohrabrujuća činjenica jeste da ona dolaze od samog Velikog Rečnog vodiča, našeg Gospoda Isusa, koji u potpunosti poznaje opasnosti s kojima se suočavamo, može nas savetovati svojim znanjem i tačnošću o svemu što treba kako bi preživeli, i dodatno, nudi neverovatne nagrade onima koji uspešno pređu put do kraja.

Svako od sedam pisama opisuje različitu situaciju i uči nas nečemu drugom.

Prvo, crkvi u Efesu, opisuje jednu u potpunosti neophodnu motivaciju za preživljavanje. A to je neprestano čuvati topli i prisni odnos sa Isusom, ono što smo osećali u početku kad smo se upoznali s agonijom njegove žrtve za nas, kako bi nam omogućio spasenje, te nas izveo iz tame i uveo u njegovu predivnu svetlost. Ukoliko izgubimo tu ljubav i budemo odvučeni sporednim strujama udovoljavanja čoveku ili zadovoljavanja sebe ili svojih ličnih ambicija, dovodimo sebe u smrtonosnu situaciju gde se možemo naći izbačeni na sprud života, i malo ćemo toga moći pokazati za šta smo uopšte živeli. "Pazite na to što vas motiviše," kaže Isus, "postoji samo jedna motivacija koja vas može sigurno voditi kroz opasnosti života - a to je iskrena i stalno obnavljana ljubav za Mene."

Pismo Smirni govori o drugačijoj opasnosti. Oni se suočavaju sa ogromnim pritiskom da napuste veru, jer ona izaziva podsmeh, "javno žigosanje" i isključivanje iz društva, bol i otvoreno proganjanje čak do smrti. Mrzimo i samu pomisao da su teškoće i ozbiljna iskušenja deo naše sudbine, ali Isus nam govori da samo oni mogu izgraditi moralnu snagu i veru koja nam je potrebna kako bismo izdržali. Moderni primeri uključuju Aleksandara Solženjicija (Ruski pisac i dobitnik Nobelove nagrade za književnost - op. prev.) koji je godinama patio po ruskim zatvorima i sabirnim logorima, ali sve je izdržao zahvaljujući svojoj sve dubljoj privrženosti Hristu. Njegovo uporno očitovanje neprijatne istine postalo je model mnogima, kako jedan čovek može uticati na celu generaciju. Verujemo da su potrebne jake vojne sile da bi se sačuvala hrišćanska

civilizacija, ali nas Smirna uči da Isus može održavati svoju crkvu živom i snažnom usred socijalnih i političkih prevrata. "Nemojte biti zastrašeni zbog suprotstavljanja," viče nam Isus, "upravo onako kako sam ja umro i ponovo živim, to možete i vi, jer vas krst uvek vodi do krune."

U Pergamu, naglašena je potreba za integritetom. Opasnosti su suptilne. Jedna od njih je seksualna zavodljivost. Mladi poslovni čovek mi je jednom rekao kako je s partnerima bio u nekom gradu, daleko od kuće. Njegova su dva prijatelja planirala izaći i naći devojke za seksualnu zabavu, ali pošto je on hrišćanin, odbio je to i ostao u sobi kako bi napisao neka pisma. Nakon odlaska u krevet, dolazak njegovih prijatelja ga je probudio a oni su doveli sa sobom tri devojke. Jedna se odmah uvukla u njegov krevet i probudila u njemu snažnu fizičku privlačnost. Ali se podsetio svega onoga što bi mogao izgubiti, i što bi njegov Gospod mislio, i mudro je postupio obukavši se bez i jedne reči prigovora, te je otišao dole i uzeo drugu sobu. Druga opasnost u Pergamu bila je želja za sopstvenom vlašću u zamenu za integritet. To je bio "nauk nikolaita". To se danas može naći na mnogim radnim mestima gde nas se vabi u poseban "unutrašnji krug", a da bismo u njega ušli zahteva se da u nekoj mjeri odustanemo od moralnih principa. "Ali," kaže Isus, "nemoj zaboraviti da održavanje integriteta znači veću intimnost sa mnom. Pažljivo čuvaj to da ostaneš moralan!"

Pismo Tijatiri ukazuje na drugu stranu istog problema. Ono nas uči da nagodba uništava. U liku starozavetne carice Jezavelje, koja je uvela idolopoklonstvo u Izrael, današnja Jezavelja uči hrišćane da je potrebno imati drugog boga kako bi bili u stanju poslovati u modernom svetu. Ono oslikava usvajanje svetovnih vrednosnih sistema umesto vlastitog poštenja kojeg Hrist zahteva. Laganje, gaženje principa, obećavanje nečeg što se ne može ispuniti, sve je to početak silaska u moralnu katastrofu. Nedavna bujica optužnica zbog unutrašnje trgovine na Val Stritu jeste takav slučaj. Oni koji su bili optuženi posvedočili su da su njihove moralne percepcije bile zamagljene požudom za lakom zaradom - ali ih sad čeka zatvor! To znači da lažni bog vodi u sigurnu propast. "Ali seti se," Isus poziva, "vernost vodi do veće uzvišenosti. Onaj ko nadvlada, vladaće sa mnom."

Crkva u Sardu je u najdubljijoj nevolji. Ona je dobro počela, ali se uskoro počela oslanjati na

dobru reputaciju a to je odvelo do unutrašnjih ograničenja i pre nego što je toga bila svesna, skoro je već bila mrtva. Oštra Gospodnja zapovest njoj glasi: "Probudite se, ojačajte ono malo što je ostalo." Lekcija za sve nas je jasna: reči nikad nisu dovoljne. Reputacija o uspesima u prošlosti uskoro će nestati ako ne postoje dela koja su je izgradila. To je zov za doslednošću. Ponovo počni od mesta gde si jednom bio. Apatija i letargija su smrtni neprijatelji i prepoznaj ih kao takve i ponovo postani živ. "Oni koji to učine", kaže Isus, "naći će sigurnost i čast. Ograničeni uspeh je mnogo bolji nego tobožnje dostignuće."

Usamljena među ostalim crkvama, crkva u Filadelfiji primila je potpuno odobravanje Gospoda, bez ikakvih zamerki. To je stoga što su njeni članovi pripralni za prilike, milosrdni prema neprijateljima, i strpljivo svesni toga da ništa neće biti u potpunosti ispravno do vremena kada se Isus vrati. Pročitajte o životima heroja Crkve i vidite kako se taj uzorak ponavlja u svim njihovim životima. Njihova stalna motivacija jeste Isusova ljubav, te odlučnost da verno odražavaju Njegov karakter sve dok se on ne vrati, muškarci i žene kao: Majka Tereza, Čak Kolson, Džim Eliot, Ami Karmajkl, i hiljade drugih neimenovanih zaslužili su titule, "kojih svet nije bio dostojan." "No, ja ću ih prepoznati kao svoje", kaže Isus, "na način kako oni to sada ne mogu ni zamisliti!"

Laodiceja je crkva koja je puna samoživih članova. Imali su dva problema. Prvi, nedostajala je potpuna predanost; nisu bili ni vrući ni hladni. I druga, imali su pogrešnu sliku o sebi samima; mislili su kako su bogati, a u stvarnosti, bili su vrlo siromašni. Osećali su se i zadovoljno i spokojno. Ali u Isusovim očima bili su daleko od onoga što je On želeo da njegovi ljudi budu. Crkva nije klub za zabavu koji postoji da bi zadovoljio svoje članove. Ona nije centar za umetnost koji nudi visokokvalitetnu zabavu. Ona nije politički delotvorna grupa koja bira strane u javnom životu. To nije "protestanski pokret", boreći se radikalno da odbaci zakon i red. Ono što ona treba biti jeste so, i to slana so, koja začinjava život i zaustavlja njegovo propadanje. I svetlo, nadaleko vidljivo svetlo, koje donosi svetlo u mračni i zbunjeni svet. Da bi to mogla ostvariti, Isus nam nudi samog sebe, u intimnoj i ličnoj vezi, kako bi on bio izvor svega potrebnog za službu u ovom vremenu. "Ništa drugo neće nedostajati," kaže on, "jedino moj život koji živim kroz tvoj život biće uspešan. Preneće te kroz sprudove i brzake života kako

bi sa mnom podelio Konačnu Pobedu!"

Dakle, možete li uspešno proći kroz opasnosti, klopke i zamke ovog opasnog sveta? Naravno da možete - ako volite svog Vođu, obraćate pažnju na upozorenja, i koristite njegove resurse. Bez Njega ne možete uspeti; s Njime ne možete doživeti neuspeh! ◀

*Uzeto iz arhiva Elaine Stedman, juli 30, 1996.
Izvor: www.raystedman.org.*

NIJE TO TAKO NEJASNO

Aleksandar Birviš

---

*"Sada pak, pošto ste oslobođeni greha i pošto ste stavljeni u službu Bogu, imate svoj plod na osvećenje, a život večni kao kraj."
(Rim. 6:22 EČ)*

Bog je oslobodilac, ali neki ne žele da ih Bog oslobodi. Greh tako dugo i tako svestrano drži čoveka u ropstvu, da čovek nije u stanju da zamisli život bez greha. To je kao kad bi neko dete raslo bez dnevnog svetla. Kad bi ga jednog dana izveli na svetlost sunca, ono bi se žalilo da ga bole oči i tražilo senku i pomrčinu.

Teško je objasniti čoveku da je grešan. On to ne razume, jer se navikao na greh i smeta mu kad greha nema. Objavljivanje Dobre vesti o Hristu za njega nema smisla. Zato valja naglasiti da su sve druge slobode bespredmetne, ponekad i opasne, ako se čovek prethodno ne oslobodi od greha. Pretpostavimo slobodu za ubice: bolje je da takve slobode nema.

Stoga je Sveto pismo usmereno ka oslobađanju od greha pre ostalih sloboda. Reč Božija i sledbenici Hristovi ne zanemaruju druge slobode, ali valja znati da su sve ljudske slobode posledica oslobođenja od greha.

Sama reč "sloboda" (staroslovenski "svoboda") dolazi od "svoj-bo-da" (to jest da se bude svoj). Slobodan je onaj ko nije prinuđen da pripada i ko može da bira hoće li pripadati ili ne pripadati i kome će pripadati, ako se odluči za pripadanje. Nema potrebe naglašavati da je to značenje davnašnje i prilično usko. Danas

pojam slobode shvatamo daleko razgranatije. To podrazumeva odsustvo zapreka, ograničenja i smetnji, zatim pravo izbora i pravo da se ne izabere ni pravo izbora. Uz ovo idu i različita druga prava i korišćenje postojećih mogućnosti prema sopstvenom nahođenju. To znači da je sloboda niz odnosa između prava, dužnosti, odgovornosti i mogućnosti. Odnosi nisu učvršćeni i neizmenljivi, ali nijedan od nosilaca odnosa ne sme ometati ni upropašćavati drugog.

Primenimo ovo znanje o slobodi na oslobođenje od greha. Hristos je učinio da grešnik ne pripada grehu. To je delo Boga-osloboditelja. On je učinio da oslobođeni čovek zna o sebi više nego ikoja druga tvorevina. To je delo Božije osposobljavajuće milosti. Grešnik nije pod prinudom: on može da odluči kome će pripadati, kome neće pripadati i da li će uopšte pripadati, odnosno da odustane od svake pripadnosti. Tako počinje izbacivanje. Ovako oslobođeni grešnik još nije potpun hrišćanin. Njega muči sopstvena ograničenost, nedostatak putokaza, suženost vidika, nemanje svrhe. On može da bira, ali nema šta da bira.

Neki najčešće biraju ono što prvo ugledaju, a to je: same sebe. Sebičnjaštvo je pogrešan izbor i vraćanje u greh. Bog oslobađa a oslobođeni se zarobljava sobom. Ima i drugih pogrešnih izbora. Tako su fariseji izabrali veće steg nego što su steg greha. Iskreno ili ne - to za ovaj razgovor i nije bitno - oni su izabrali zakon i pravila. Štaviše, oni se tim hvale. Veruju, obmanjuju sami sebe, da se držanjem starozavetnih propisa (zakona, uredba, zapovesti i sl.), može ugoditi Gospodu. Ima ljudi koji su se odlučili za predodređenost. Ustvari, predodređenost je posredno priznanje da čovek ni u čemu nije slobodan, te da njegova odluka i nije odluka. Šta odlučuje onaj koji vam je daje sve unapred odlučeno i da se isti samo ubacuje u već sačinjeni program? Šta odgovara ako ne odlučuje ili ako su mu odluke samo prividne? Drugi - i to dobar broj - okrenuli su se raspuštenosti. Oni u osnovi tvrde isto što i pristalice predodređenja: Nismo krivi što nas je Bog stvorio jedne raspuštene a druge poslušne. To većina od njih ne kazuje tim rečima, ali to je njihov temeljni stav: predodređenima za greh ne pomaže nikakvo oslobođenje.

Mnogo je načina kako se oslobođeni grešnik može samoobmanama uplesti u neko novo ropstvo. Nasuprot ovim načinima zarobljavanja, naš Spasitelj je izradio novi vid oslobođenja od

greha. To je žrtva na Golgoti. Niko drugi i ništa drugo ne uklanja vlast greha tako sveobuhvatno. Golgota je Hristovo jedinstveno delo. On je svoju pravednost usadio u one koji u njega veruju. Kaže: "I vi ćete poznati istinu i istina će vas osloboditi" (Jovan 8,32). Sada hrišćanin ne razmišlja kao rob. On zna da je na slobodi, oslobođen robovanja (služenja) grehu, a primljen je u službu Božiju. To nije jednostavna zamena jedne službe drugom. Čovek Božiji je osposobljen ne samo da služi, nego i da shvati razliku:

1. veran čovek napreduje u milosti i svetosti već u ovozemaljskom životu, a to nije mala dobit niti neznatna prednost.

2. u času svoje smrti vernik prevazilazi vreme i stupa u večnost. (Isto će se dogoditi i sa živima u trenu Hristovog drugog dolaska). Ova razlika pomaže da se ne uplićemo u rasprave o "životu" duše posle smrti, jer posle smrti reči "život" i "vreme" ne znače isto. U večnosti ni sama reč "besmrtnost" ne obuhvata sadržaj što ga joj pripisuju smrtnici. Tako su deca Božija oslobođena, ali nisu bačena u vrtlog samoobmana, nepouzdanosti i neizvesnosti. U njima raste usađena pravednost. Ona donosi plod i preobraća nas u ljude koji služe Bogu. A Spasitelj jasno govori: "Ko meni služi, za mnom nek ide, i gde sam ja onde i sluga moj neka bude; i ko meni služi onoga će poštovati otac moj" (Jovan 12,26).

Nije li to neko novo ropstvo? Na prvi pogled: služenje nije sloboda. To bi izgledalo tačno kada u svemu tome Bog ne bi delovao svojom spasonosnom milošću. Ona nam nudi jedan novi obrazac plodonosnog života. Umesto bezakonja i života u grehu, hrišćani pristupaju pravednosti i pravdi. Međutim, verni se na njima ne zaustavljaju, nego su usmereni ka služenju i posvećenju: osmišljenom delanju, delatnosti i večnom životu.

Hrišćanin stavlja sebe Bogu na raspolaganje. Pri tom čovek Božiji ne zaboravlja da njegovo telo, njegovi udovi (i ne samo oni) nisu bezgrešni. Naprotiv, oni su zamrljani i prljavi. Biti izvučen iz blata nije isto što i biti čist. Koliko je njih Gospod izbavio, ali oni nikako da otrešu sopstveno blato! Ipak, Bog ne odbacuje čoveka, nego ga čisti Hristovom krvlju i određuje za posvećenje. Svevišnji očekuje da posvećeni hrišćanin uvek bude u stroju i spreman za dejstvovanje. Kad Gospod pozove, treba se odazvati u punoj borbenoj gotovosti.

Valja napomenuti da oslobođenje od greha označava i jedan drugi život. U drukčijem životu, tj. u Hristu, greh i smrt su nešto strano. Oni su tuđi. Hristos ne trpi zajednicu sa grehom (sledstveno tome ni sa smrću).

Nažalost, ova činjenica se ne uzima ozbiljno. Po ugledu na pomodne istočnjačke religije, hrišćani sve više traže nekakav veštački ishitren mir i iznuđenu radost umesto ozbiljne pobeđe nad grehom. Međutim, greh je taj koji zatvara vedre vidike Božije slave, a pobeđa nad grehom ih otvara. Mir i radost su posledica. Oni dolaze bez prinude, kao jednostavni rod, uobičajeni blagoslov prisustva živog Boga.

Svakodnevno posvećenje je dvojako: odstranjivanje greha s jedne strane i sve dublje uranjanje u vrline s druge. Samo se tako Hristos ostvaruje u hrišćaninu i u hrišćanstvu. Posvećenje se mora negovati. Nisu to samo slavlavlja i zanos. Tu spadaju i trezvena razmišljanja, a ako je potrebna i karanja i ukori i kazne (sve do isključenja iz crkve). Razume se, niko ovde ne smatra da u ovim slučajevima treba izgubiti svaku nadu. Naprotiv, dok ima života ima nade da će se otpadnik pokajati, ali život crkve ne sme biti u rukama onih koji Gospodu nisu privrženi potpuno i od srca.

Svrha posvećenja je život večni. Inače, posvećenje samo po sebi ne bi imalo smisla. Čemu odricanja, čemu vrline, čemu urednost, čemu odvojenost od sveta? Nije teško dokučiti da je večni život jedini dostojni život u kome će spaseni čovek biti bez ograničenja i smetnji potpuno posvećen proslavljanju Boga. U ovom, prolaznom, životu, to proslavljanje trpi mnoga ograničenja i napore. Ali, već u njemu samom posvećenje nam izgrađuje večni život i večni život nam izgrađuje posvećenje. Međusobna isprepletanost večnosti i posvećenja prevazilazi suprotnosti slobode i ropstva. Ne samo to, ona nas postavlja s druge strane prava, dužnosti, mogućnosti i odgovornosti. Sve se to prelama u Hristu kao u žiži: i prostor i vreme i vrline.

Gospod i danas traži oslobođene slugu. Ne traži svetitelje, ne traži ljude na crkvenim položajima niti u posebnim oblastima - On traži čoveka.

Nisi li ti taj čovek? ◀

Izvor: *Iskre*, 9/1983.

KAKO UČITI NAPAMET STIHOVE?

Matej Dž. Slik

Mnogi ljudi misle da ne mogu upamtiti kako trebaju izaći iz tržnog centra a kamoli da mogu upamtiti desetak stihova iz Biblije. Razgovarao sam s mnoštvom ljudi o učenju napamet stihova iz Biblije i svi oni kažu istu stvar: "Imam užasno pamćenje". Moj odgovor njima jeste "glupost"! Svako od nas sve vreme nešto pamti. Naučili ste da govorite, zar ne? Naučili ste hiljade "dozvoljeno" i "nije dozvoljeno" u životu, zar ne? Znae svoj matični broj, svoj broj telefona, svoju adresu, koliko braća, sestara, ili dece imate, kako da odete na posao i šta da radite kada stignete tamo. Nije problem što ljudi ne mogu pamtit, problem je što ne žele pamtit, ukratko lenji su.

Reč Božja je temelj za svedočenje i morate znati stihove napamet kako biste ih mogli upotrebiti - ovo se odnosi i na vaše vreme koje ste posvetili bogoslužnju te takođe prilikom svedočenja. Jedan ozbiljan problem koji sam otkrio jeste taj da je većina ljudi upamtila manje od sedam stihova. Ono što bi ja želeo ovde učiniti jeste, pomoći vam da bolje pamтите.

Priprema: Kartice sa stihovima

Za početak izaberite sebi barem deset stihova koje želite da naučite napamet. Napravite sebi kartice od papira, veličine oko 9 x 5 cm (veličina vizit kartice).

Na jednoj strani napišite mesto, tj. adresu gde se stih nalazi a na drugoj jednostavno ispišite celi stih. Učinite ovo sa svakim stihom kojeg biste želeli upamtiti. Stavite ih u svoj džep ili novčanik, i nosite ove kartice sa sobom gdegod idete. Dok čekate u nekom redu ili šetate, možete vrteti svoje kartice i učiti ih, a kad ih sve savladate možete sebi napraviti novi set kartica sa stihovima. U vrlo kratkom vremenu možete upamtiti malu gomilu stihova.

Postoje tri laka koraka za pamćenje biblijskih stihova. Hajde da koristimo 1. Petrovu, 2:24 kao primer: "On je na svom telu poneo naše grehe na drvo, da se oprostimo grehova i da živimo za pravednost; njegovim ranama ste isceljeni".

Prvi Korak: Lokacija

Prvi je korak upamtiti lokaciju, a ne stih. Razlog tome jeste taj da ako i zaboravite stih ali ste upamtili mesto, onda ga uvek možete potražiti.

Prvo, upamtite gde se nalazi: "1. Petrova 2:24". Ponavljajte stalno: "1. Petrova 2:24". Nemojte uopšte tada još razmišljati o tome šta ovaj stih kaže, samo upamtite gde se nalazi. Budite sigurni dok izgovarate: "1. Petrova 2:24", da vam to lagano silazi sa usana. Recite: "1. Petrova 2:24", naglašavajući različite delove. Recite: "1. Petrova 2:24" ili čak "1. Petrova 2:24". Ali recite dovoljno puta: "1. Petrova 2:24", tako da izgovarati: "1. Petrova 2:24", postane normalno koliko i disanje.

Drugi korak: Suština

Drugi korak je shvatiti suštinu onoga o čemu se radi u stihu. U ovom je slučaju to vrlo jednostavno: "Isus je naše grehe u svojem telu izneo na krst". Recite: "Isus je naše grehe u svojem telu izneo na krst", na različite načine. Recite: "Isus je naše grehe u svojem telu izneo na krst", ili "Isus je naše grehe u svojem telu izneo na krst", i "Isus je naše grehe u svojem telu izneo na krst", itd. Ali recite: "Isus je naše grehe u svojem telu izneo na krst" dovoljno puta tako da izgovarati: "Isus je naše grehe u svojem telu izneo na krst" postane jednako prirodno kao i reći 1. Petrova 2:24.

Dosta treba da se ponavlja, zar ne? No, kaže stara latinska izreka: "Repetitio est mater studiorum" ili "Ponavljanje je majka znanja".

Treći korak: Povezivanje

Treći korak je malo zabavniji. Tu povezujete ova dva dela zajedno. Recite: "1. Petrova 2:24 kaže da je Isus naše grehe u svojem telu izneo na krst. Isus je naše grehe u svojem telu izneo na krst, kaže u 1. Petrovoj 2:24. 1. Petrova 2:24 kaže da je Isus naše grehe u svojem telu izneo na krst..." Ponovite ovo jedno deset puta. Brže no što razmišljate, i ovo će uticati na to da zapamtite.

Ovo povezivanje vrlo je važan deo jer vam pomaže da mislite o jednom delu kad god mislite o drugom. Na primer, ako bi vas neko upitao: "Gde se govori da je Isus naše grehe u svojem telu izneo na krst?", vi biste odmah odgovorili: "1. Petrova 2:24". Ovo deluje.

Recite: "Ne", intelektualnoj lenjosti

Učenje Božje Reči napamet može promeniti vaš život iz korena, vaš odnos sa Gospodom. Da li u to verujete?

"Neka se ne rastavlja od usta tvojih knjiga ovog zakona, nego razmišljaj o njemu dan i noć, da držiš i твориш sve kako je u njemu napisano; jer ćeš tada biti srećan na putevima svojim i tada ćeš napredovati." (Isus Navin 1:8 RDK)

"Nego mu je omileo zakon Gospodnji i o zakonu Njegovom misli dan i noć! On je kao drvo usađeno kraj potoka, koje rod svoj donosi u svoje vreme, i kome list ne vene: šta god radi, u svemu napreduje." (Ps. 1:2-3 RDK)

Pročitajte ceo Psalam 119, i otkrijte koje sve blagoslove stižu oni koji čuvaju Reč Božju, žive po zakonu Gospodnjem.

Pamćenje je kao vežbanje - intelektualno. Što više to radite, ono postaje sve lakše; ako manje radite to postaje teže. Zato učinite to. Budete li pratili ovu proceduru vaš će um postati kao sunđer, počecete nesvesno pamtit i svakoake stvari velikom lakoćom, kao na primer, koliko čarapa imate u fioci, sve ono što imate u frižideru, pa čak i to gde ste ostavili ključeve svog auta. Dokazano je da su intelektualne vežbe najbolji lek protiv senilnosti.

Ponavljam vam! Bićete vrlo iznenađeni kako će Gospod koristiti ono što ste upamtili u vašem životu. ◀

Izvor: C.A.R.M. - www.carm.org.
Parafrazirano i dopunjeno.

MOĆNI TRENUĆI

Lionel Fletcher

Priča koja sledi odlomak je iz jedne knjige štampane 1931. godine, a koja se zove "Moćni trenuci". Zaista ohrabreni ovom dirljivom pričom o veri jednog mladog čoveka i njegovoj odlučnoj ljubavi za Boga, nadamo se da će i tebe nadahnuti na jednako moćan način...

Jedan od najmoćnijih trenutaka koje sam ikada doživeo bilo je tokom niza sastanaka koje sam predvodio u severnoj Engleskoj pre mnogo godina. Nikad ne mogu govoriti o tome, ili čak pisati o tome, bez da me obuhvate duboke emocije.

Jednom prilikom dok sam bio gost svoje braće u službi, ova crkva je htela da ja budem Božji žetec na njihovim poljima, koja su bila spremna za žetvu, pogotovo među mladima. Iako su bili napravljeni vrlo precizni planovi i prinošene ozbiljne i odlučne molitve, nisam očekivao da se desi išta senzacionalno.

Međutim, na samom početku ovog niza sastanaka primetio sam starijeg muškarca prilično grubog izgleda kako sedi u redu blizu prednjeg dela crkve. Pažnju mi je privukao, jer su mu se na licu mogli videti očigledni znakovi od udaraca greha. Takođe, sam primetio da nije pevao i uopšte nije gledao u papir sa notama koji mu je bio dan.

Oko njega su redom sedeli dobro vaspitani ljudi, uglavnom mlađi muškarci i žene iz dobrih porodica. Iako je bio okružen drugima ovaj je čovek bio sam. Mogao sam to osetiti, a bio sam svestan da je i on to mogao osetiti. Bilo mi je drago da je došao, i nadao sam se da će, ako je bio neobraćen, otvoriti svoje srce muzici Hristovog jevanđelja.

Kada sam pozvao sve one koji su hteli prihvatiti i priznati Hrista kao svoga Spasitelja da priđu napred, on je bio prvi koji je zgrabio moju ruku! Vrlo brzo se našao u centru reda ljudi koji su stajali ispred mene predajući svoje živote Bogu. Sada sam jasnije mogao videti da je bio jadno odeven i da mu je lice izbrazdano dubokim borama. Bilo mi je drago šta je došao, no u isto vreme sam bio tužan, jer je na njemu počivala tama, koja je imala neki čudan uticaj i na mene.

Na kraju službe pozvao sam sve one koji su svoje živote predali Hristu da mi se pridruže u sporednoj prostoriji, kako bi ih mogao podučiti prvim koracima hrišćanskog života. No, dok smo ulazili kroz vrata, jedan od pastira me uhvatio za ruku, zgrabivši u isto vreme za ruku ovog siromašno odevenog čoveka i obojicu nas uveo u sobu.

Nije mi bilo drago zbog ove scene, jer sam želeo biti sa novim hrišćanima, kako bi bio siguran da su dobili pažnju koju zaslužuju. Ali, vrlo brzo sam otkrio da mi je pastir želeo

ispričati životnu priču ovog čoveka pre nego što mu ja dam bilo kakav duhovni savet. Pa, koja je to priča bila? Čovek se zvao Džek (Jack), a ja sam završio slušajući hladnu recitaciju o, između ostalog, pijanstvu i surovosti. Ništa nije bilo sakriveno. No, ono šta je slomilo srce ovog nesrećnog čoveka je bila priča koja mi je ispričana, a koja govori o tome kako je on tretirao svoga sina - kojeg ćemo za potrebe ove priče zvati Čarli (Charlie).

Dosta vremena pre ovoga, Čarli je prihvatio Gospoda u crkvi ovog pastira. Imao je svega 16 godina i bio je prilično malen za svoje godine. Kada se te noći vratio kući, hrabro je objavio ukućanima da je odlučio da živi svoj život za Hrista. Njegov otac, koji je bio pijan, istog ga je trena zgrabio za vrat i izubijao ga kožnim opasačem. Rekao mu je, da ga namerava tako tući svaki put kad se usudi ponovo otići u tu crkvu.

Sledeće nedelje Čarli je otišao u crkvu. Kad se vratio kući, ponovo je dobio batine - no ovaj put sa takvom surovošću da su mu leđa bila puna modrica i krvava, jer mu se bakrena kopča sa očevog opasača parala kožu.

Neustrašiv, ovaj hrabri mladić je nastavio da služi Hrista i da odlazi u crkvu, sve dok njegov otac nije postao pobesneli ludak koji je gotovo izvršio svoju pretnju da će ga ubiti. Jedne ljute zimske noći, nakon šta je dobio batina kao nikad dotada, Čarli je bio izbačen iz kuće. Završio je u štali sa porodičnim svinjama i bio je zahvalan za gomilu sena u koju se mogao ušuškati.

Čarlijev otac je ženi naredio da ide u krevet. Nakon šta je ležao u tišini jedno određeno vreme, upitao je: "Gde je Čarli?" Odgovorila mu je da ne zna, no on ju je ranije video kako se iskradala iz kuće taman pre no šta je došla gore te je znao da laže. Džek se nadneo nad nju, zgrabio je za vrat i zakleo se da će je nasmrtno ugušiti ako mu ne kaže gde je dečak otišao. Tresući se od straha, rekla mu je da je dečak u štali te ga usrdno zamolila da dopusti dečaku da spava u svom krevetu. Njegov jedini odgovor je bio da je ustao iz kreveta i nabacio na sebe nešto odeće. Naoružavši se sa onim smrtonosnim pojasom, sišao je dole i izašao u noć.

Nije prošlo puno vremena pre no što će Džek izbaciti dečaka iz sena. Bacio ga je u hladan podrum gde se skladištio ugalj govoreći:

"Pokušaj naći malo topline ovde!" No, kroz celu tu mučnu noć, ovaj mladi hrišćanin je ćutke trpeo za svog Gospoda i molio se za spasenje svoga oca.

Ova nepravedna borba je trajala mesecima. A onda, sedmicu pre no što ću ja započeti sa svojim sastancima, pastir koji mi je i ispričao ovu priču, sreo je Džeka licem u lice na ulici. Prepun krivnje, Džek je požurio da se skloni sa propovednikova puta vičući: "Tuče me! Tuče me!" Pastir je pomislio da je Džek bio pijan, no sada je u ovoj prostoriji shvatio šta je mislio. Pastir je pogledao u Čarlijevog oca i rekao: "Džek, jesi li ti mislio da je Čarli pobedio u ovoj borbi i da te je on doveo Hristu kako bi tražio oprost za tvoje grehe?"

Ovaj pokajnik, koji je sada ridao poput deteta, samo je klimnuo glavom. Znali smo da smo bili suočeni sa moćnim čudom milosti, koje je potvrdilo istinu jevanđelja. Hrist je umro kako bi grešni ljudi mogli naći spas u Bogu. Uzeo sam Džeka za ruku i podelio s njim nekoliko reči utehe, a onda smo sva trojica otišli u sobu gde su ostali čekali na nas.

A onda se dogodio vrhunac te čudesne noći. Propovednici i oni koji su priznali Hrista su svi stajali ispred mene. I upravo u trenutku kad sam hteo započeti molitvu snažno su se otvorila vrata. Ispred nas se ukazao dečak bledog lica sa plavim očima koje su virile ispod svetlo crvene kose. Imao je drvene cipele na nogama, a oko vrata je nosio debeli šal. Disao je vrlo teško, jer je bio trčao koliko god su ga noge mogle nositi od mlina, koji je bio udaljen gotovo milju.

Znao sam da je to Čarli, iako ga nikad pre nisam video. Njegova dramatična pojava privukla je pažnju svih prisutnih. Iako je samo nekoliko nas znalo celu priču o ovome, svako je osećao da se dešavalo nešto neobično. Ono šta se u stvari desilo jeste da su dva Čarlijeva prijatelja bili na službi i na njihovo opšte čuđenje, tu videli i njegovog oca. Kasnije su ga videli i kako je izašao napred, kako je priznao svoje grehe i prihvatio Hrista kao svoga Spasitelja. Dečaci su potom napustili crkvu te poleteli do mlina sa zadivljujućim vestima: "Čarli, tvoj otac se obratio! Tvoj otac se obratio!"

Čarli je bio previše zapanjen da bi mogao razumeti značenje onoga što su mu drugovi govorili, te su stoga još jednom ponovili: "Tvoj

otac se obratio! Trči! Trči! Idi k njemu!"

"Ali ne mogu ići k njemu," odgovorio je Čarli.
"Imam posao koji moram uraditi i ne mogu napustiti mlin." No, oni su insistirali sa snažnim entuzijazmom mladosti i radošću dečaka koji su voleli svoga prijatelja. "Trči! Trči! Mi ćemo raditi tvoj posao dok se ne vratiš." I tako je Čarli uskočio u svoje drvene cipele, stavio šal oko vrata, te potrčao kao nikad životu - dok su dva dečaka u svojoj najboljoj odeći radila u prljavom mlinu.

U tišini sam pogledom prelazio od bledeg lica dečaka do pocrvenelog lica njegovog oca, i video sam kako ogromne suze se spuštaju niz oba lica. Ni jedan ni drugi nisu rekli ni reč, a onda su se ruke dečaka ispružile pozivajući na zagrljaj. Izgledao je kao da uopšte nije svestan da je iko drugi bio u prostoriji osim njegovog oca. Otac se malo pomakao, a Čarli je u jednom skoku preleteo tepih, bacajući ruke oko očevog vrata. Poljubio ga je i plakali su zajedno.

Bio sam im u neposrednoj blizini i video sam kako se Čarlijeva ruka pomiče do očevog lica i kako ga je počeo maziti kao što muškarac mazi dete. Čuo sam kako na svom prostom dijalektu kaže: "Oče, kako te volim... Kako te volim."

Kada je upravitelj mlina čuo ovu priču, promenio je Čarlijev radni raspored za sve dane kada su se održavali ovi sastanci. I iz večeri u večer ovo dvoje su sedeli jedan do drugoga, izgledajući kao da je svetlost sa nebesa sišla na njihova lica. Džek je uskoro naučio pesme, i njihova dva glasa bi dopirala do mene za propovedaonicom pevajući:

*"Kakav prijatelj je Isus,
Naše boli i grehe nosi On...."*

Na završnom sastanku, oni su bili poslednji koji su se došli sa mnom oprostiti, a ja sam otišao zahvaljujući Gospodu šta sam još uvek verovao i propovedao jevanđelje Njegove otkupljujuće ljubavi. ◀

Preveo: Ante Miliša.

---

misaone refleksije

NE ZABORAVI

M. Gut i A. Jarm

Daj,
ali ne zaboravi da primaš!

Govori,
ali ne zaboravi da slušaš!

Razmišljaj,
ali ne zaboravi da moliš!

Moli,
ali ne zaboravi da radiš!

Radi,
ali ne zaboravi da slaviš!

Oslobodi se,
ali ne zaboravi da poslušas!

Veruj u nebo,
ali stoj čvrsto na zemlji!

BOG

Đuzepe Vilaroel

Bog je u nama, u prašini, u vetru, u stvarima,
sve vidi i posmatra. Ali čuti.

Kruži našom krvlju, muči našu muku,
nesan je u našoj postelji. Ali čuti.

Takav mu je život: skroman i bezgraničan.
Osuđuje, oslobađa, snosi, zapoveda. Ali čuti.

Potresa zemlju i more.
Na nebo zvezde stavlja, treperi travom. Ali čuti.

Tajna je Njegova snaga.
Bol mu je zakon. Plaši, ozaruje. Ali čuti.

ŽANJEŠ ŠTA POSEJEŠ!

nepoznati autor

Pet pravila za žetvu i setvu:

1. Žanješ samo ako si posejao.
2. Uvek žanješ samo ono što si posejao.
3. Uvek žanješ nakon što si posejao.

4. Uvek žanješ više nego što si posejao.
5. Štogod požanješ opet ćeš to isto posejati i požnjati.

"Ne varajte se, Bog se ne da ismejavati. Jer što čovek seje, ono će i žnjeti: ko seje u svoju plot od plati će žnjeti pogibao, a ko seje u Duha od Duha će žnjeti večni život." (Galatima 6:7-8 EČ)

Smešna strana...

OSTAVLJENA CRKVA

Jedan čovek je doživeo brodolom i struja ga je odnela ka jednom malom pustom ostrvu. Posle 20 godina na ovo ostrvo je došla neke grupa radoznalaca i on je konačno bio spasen.

Dok su sa njime razgledali ostrvo, spasioci su primetili tri malene kućice, izgrađene od naslaganog kamenja. "Da li ste vi ovo napravili, šta je to?", pitali su čoveka.

Čovek se pogladio po dugoj bradi i objasnio: "Pa, ovo ovde je kuća gde sam ja živeo, a ono tamo je moja crkva gde sam odlazio na molitvu."

"A šta predstavlja ova treća kućica?", zapita neko iz grupe čoveka.

"Ah, ništa, to je crkva u koju sam prvo išao, ali mi se nije dopala." Odgovori brodolomnik.

KAKO UĆI NEBO?

Majka koja više nije znala kako da izađe na kraj sa hiper-aktivnim sinčićem, zapreti mu:

"Ako budeš stalno ovako nemiran nećeš ući u raj! Zar misliš da tamo takve puštaju?"

Dečak se zamisli i reče majci: "Pa, ovako ću ja - trčaću unutra i napolje, unutra i napolje, lupajući vratima, sve dok Bogu to ne dosadi pa mi vikne: "Dosta više dete! Ili uđi unutra ili izađi napolje!"

SIONSKA TRUBA je nezavisna (interdenominaciona) hrišćanska publikacija, neprofitabilnog karaktera, koja se bavi pisanjima o verskom životu. Njeni prvi čitaoci i pisci su vernici, ljudi koji su svoje živote predali Isusu Hristu, da bi On postao njihov lični Gospod i Spasitelj. Ideja SIONSKE TRUBE je da vernicima stvori prostor, gde će se čuti njihov glas. I naravno, da posluži kao most za upoznavanje vernika u Isusa Hrista. Opširnije o SIONSKOJ TRUBI možete pročitati na stranicama: O nama i Šta verujemo? koje se nalaze na našoj Web prezentaciji, ili pišite na siont@ptt.rs i slobodno nas pitajte.

Stare brojeve SIONSKE TRUBE takođe možete downloadovati sa našeg sajta.

<http://www.siont.net/>